

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: **N. A.**
zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem AK
se sídlem v Ostravě, Purkyňova 787/6

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství Policie Královéhradeckého kraje**
Odbor cizinecké policie
Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
se sídlem v Hradci Králové, Věkoše 416

o prodloužení doby trvání zajištění za účelem správního vyhoštění, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. září 2018, č. j. KRPH-64766-53/ČJ-2018-050022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátu se sídlem v Ostravě, Purkyňova 787/6, se p ř i z n á v á odměna ve výši 6.800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Hradci Králové do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

- I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen také „zákon o pobytu cizinců“), prodloužil dobu zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění stanovenou rozhodnutím žalovaného ze dne 7. července 2018, č. j. KRP H-64766-22/ČJ-2018-050022, o 90 dnů, tedy do 2. 1. 2019, neboť to považuje za nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění.
2. Citovaným rozhodnutím ze dne 7. 7. 2018 rozhodl žalovaný o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění, a to podle § 124 odst. 1 písm. b) a c) zákona o pobytu cizinců, přičemž doba zajištění byla stanovena dle § 125 odst. 1 téhož zákona na 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včas podanou blanketní žalobou. K jeho žádosti mu krajský soud usnesením ze dne 24. 10. 2018, č. j. 30 A 128/2018-22, ustanovil zástupcem Mgr. Ladislav Bártu, advokáta. Ten k výzvě soudu žalobu doplnil podáním ze dne 6. 11. 2018.
4. Důvodem žaloby je dle žalobce skutečnost, že ze strany žalovaného nejsou činěny žádné úkony za účelem dosažení realizace účelu zajištění, tedy vyhoštění žalobce, a to již od 10. 8. 2018. V souvislosti s tím odkazoval na judikatorní závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřené v jeho rozsudku ze dne 24. 3. 2016, č. j. 7 Azs 11/2016-30. Uvedl, že od daného data nebyly činěny žádné kroky směřující k jeho vyhoštění a žalovaná se nesnažila být jen urgovat kyrgyzské orgány. Podotkl, že i žádost ze dne 10. 8. 2018 zasláná kyrgyzskému velvyslanectví byla učiněna až po více jak měsíci od omezení jeho osobní svobody. I to svědčí dle žalobce o tom, že ze strany žalovaného nejsou kroky k realizaci účelu zajištění podnikány pečlivě a urychleně. To činí další prodlužování jeho zajištění nezákonným. Žalovaný pak svoji nečinnost a absenci dalších kroků nekomentoval, v důsledku čehož je jeho rozhodnutí navíc nepřezkoumatelné, uzavřel žalobce.
5. Navrhl proto, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve podrobně popsal skutkový stav věci a průběh řízení o zajištění cizince až do vydání rozhodnutí o zajištění žalobce ze dne 7. července 2018, č. j. KRP H-64766-22/ČJ-2018-050022 (k tomu v podrobnostech níže).
7. Následně popsal svoji činnost po vydání rozhodnutí o zajištění žalobce (k tomu rovněž v podrobnostech níže).
8. Na základě uvedeného dospěl žalovaný k závěru, že je zcela zřejmé, že po celou dobu zajištění žalobce činí úkony směřující k realizaci jeho správního vyhoštění. V dané chvíli Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „ŘSCP“) očekává vyjádření Velvyslanectví Kyrgyzské republiky, tj. že byl žalobce z jejich strany ověřen a je možné mu vydat náhradní cestovní doklad potřebný k realizaci správního vyhoštění. Podotkl, že dle napadeného rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění je žalobce zajištěn na maximálně 180 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. Přitom dle ustanovení § 125 odst. 2 písm. c) a § 125 odst. 3 zákona o pobytu cizinců je možné zajistit cizince až na 365 dnů od okamžiku omezení osobní svobody a to za předpokladu, že v průběhu získávání

nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.

9. Navrhl proto zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

IV. Skutková zjištění krajského soudu

10. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Učinil tak bez nařízení jednání, neboť s tím žalobce i žalovaný výslovně souhlasili. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
11. Z obsahu správního spisu zjistil následující skutkový stav věci, který koresponduje s jeho popisem ať už v odůvodnění napadeného rozhodnutí nebo ve vyjádření žalovaného k žalobě.
12. Dne 6. 7. 2018 byl v Hradci Králové, Pilnáčkova ulice, na základě žádosti ostrahy OD Kaufland, kontrolován žalobce, přistižený při krádeži, hlídkou Policie ČR. Prověrkou v informačním systému bylo zjištěno, že žalobce pobývá na zdejším území neoprávněně, a to po zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, je veden v evidenci jako „nežádoucí osoba“ s platností ENO od 28. 8. 2012 do 31. 12. 2019. Žalobce předložil neplatný cestovní průkaz, v současné době nemá platný cestovní pas ani vízum či jiné povolení opravňující ho k pobytu na území ČR. Z uvedeného důvodu byl žalobce zajištěn.
13. Šetřením a prověrkou v informačních systémech Policie ČR bylo zjištěno, že žalobce do ČR poprvé přicestoval dne 25. 6. 2003 s platným cestovním dokladem a turistickým vízem, požádal o mezinárodní ochranu, která nebyla udělena. Následně žalobě a kasační stížnosti soudy nevyhověly. Žalobci byl vydán výjezdní příkaz s povinností opustit zdejší území do 4. 4. 2006, z území nevycestoval ani jiným způsobem a pobyt nezlegalizoval. Dne 18. 8. 2011 bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění z území členských států Evropské unie s dobou platnosti na 1 rok. Z území žalobce opět nevycestoval a od 24. 9. 2011 pobýval na zdejším území neoprávněně.
14. Dne 14. 8. 2012 byl kontrolován policisty v obci Trnová, následně bylo opět vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění, a to dne 20. 8. 2012 s platností na 3 roky a byl vydán výjezdní příkaz s platností od 21. 8. 2012 do 7. 10. 2012. Z území ČR žalobce nevycestoval a od 8. 10. 2012 pobývá na jejím území v rozporu s uvedeným rozhodnutím.
15. Dne 17. 7. 2014 byl žalobce kontrolován hlídkou Policie ČR, Praha. Bylo zjištěno, že je evidován v Evidenci nežádoucích osob (ENO) od 28. 8. 2012 do 8. 10. 2015. Pro maření výkonu úředního rozhodnutí a podezření z přečinu byl žalobce zajištěn 17. 7. 2014 na základě rozhodnutí v zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová, kde následně učinil prohlášení o úmyslu podat žádost o mezinárodní ochranu. Tato nebyla rozhodnutím Ministerstva vnitra ČR ze dne 29. 11. 2016 udělena, opět pak jak krajský, tak i Nejvyšší správní soud, žalobě a kasační stížnosti nevyhověly. Následně bylo žalobci zrušeno povolení se strpěním na území dle § 78b zákona o azylu a byl mu vydán výjezdní příkaz číslo AKT0271560 s platností od 17. 5. 2018 do 15. 6. 2018.

16. Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že s ohledem na uvedené skutečnosti a fakt, že žalobce ani poté z ČR nevycestoval, pobývá na území bez víza a bez platného cestovního dokladu, ač k tomu není oprávněn, bylo dáno podezření ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. b). Odkázal na protokol o podání vysvětlení dle § 167 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců ze dne 6. 7. 2018, v němž žalobce uvedl, že si je svého protiprávního jednání vědom, a to i jeho možných důsledků. Nevycestoval z ČR z důvodu nedostatku finančních prostředků, bál se jet do Kyrgyzstánu, kde mu má být mafií vyhrožováno pro jeho dřívější práci celníka a též kvůli své sexuální orientaci, je gay a toto se neslučuje s jeho muslimským vyznáním. Nemá zde žádné příbuzné ani jiné rodinné vazby, je rozvedený, dvě dcery, sourozenci a matka žijí v Kyrgyzstánu, nemá zde ani žádné kulturní či společenské vazby. Cestovní doklad mu měl být odcizen v r. 2011, prostředky na živobytí získává pomocí na přestavbě chaty známého, který mu za to poskytuje peníze na jídlo a nocleh.
17. V důsledku všech shora uvedených skutečností dospěl žalovaný k závěru, že existuje reálné nebezpečí, že žalobce bude mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, neboť žalobce z území České republiky v době stanovené rozhodnutím o vyhoštění nevycestoval a výkon tohoto rozhodnutí mařil zcela vědomě. Proto vydal dne 7. 7. 2018 shora již citované rozhodnutí o zajištění žalobce, v němž byla doba zajištění stanovena na 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.
18. Žalovaný dále jak v odůvodnění napadeného rozhodnutí, tak ve vyjádření k žalobě, popsal úkony, které následovaly po vydání citovaného rozhodnutí o zajištění žalobce až do doby vydání napadeného rozhodnutí. Rovněž pravdivost těchto tvrzení ověřil krajský soud ze správního spisu.
19. Dne 9. 7. 2018 zaslal žalovaný elektronicky do Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty žádost o provedení nezbytného úkonu potřebného k vydání cestovního dokladu žalobce a to vyplnění tiskopisu pro státního příslušníka Kyrgyzstánu. Daný tiskopis je nezbytný k ověření totožnosti cizince cestou Zastupitelského úřadu Kyrgyzstánu ve Vídni.
20. Daný tiskopis byl dne 9. 7. 2018 žalobcem vyplněn a Zařízením pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty odeslán žalovanému elektronicky a zároveň originál kurýrní službou Policie České republiky.
21. Dne 18. 7. 2018 odeslal žalovaný výše uvedený tiskopis elektronicky na ŘSCP, které provádí další úkony ke zjištění totožnosti cizinců, s žádostí o zjištění totožnosti žalobce.
22. Dne 1. 8. 2018 byl doručen žalovanému originál výše uvedeného tiskopisu a obratem byl zaslán s originálem žádosti o zjištění totožnosti a dalšími podklady na ŘSCP.
23. Dne 3. 9. 2018 žalovaný zkoumal, zda důvody zajištění trvají. O daném zkoumání sepsal úřední záznam, z kterého je patrné, že ŘSCP dne 10. 8. 2018 zaslalo žádost o ověření totožnosti žalobce s potřebnými podklady na Zastupitelský úřad Kyrgyzstánu ve Vídni.
24. Dne 21. 9. 2018 žalovaný opět zkoumal, zda důvody zajištění trvají a o daném zkoumání sepsal úřední záznam, z kterého je patrné, že ke dni 21. 9. 2018 nedošlo k ověření totožnosti žalobce.
25. Dne 21. 9. 2018 obdržel žalovaný z ŘSCP Sdělení ke zjištění totožnosti, kde je uvedeno, že ŘSCP obdrželo dne 19. 7. 2018 žádost o zjištění totožnosti s dalšími nezbytnými

podklady. Ze sdělení plyne, že ŘSCP dne 10. 8. 2018 prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí požádalo Velvyslanectví Kyrgyzské republiky ve Vídni o ověření totožnosti žalobce a o vydání náhradního cestovního dokladu. Dále pak bylo ve sdělení uvedeno, že proces ověřování totožnosti občanů Kyrgyzstánu je velmi zdoluhavý a Velvyslanectví Kyrgyzské republiky nečiní ani v tomto případě žádné kroky k urychlení tohoto procesu. V kontextu s tímto ŘSCP odkázalo na § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, který v případě nespolupráce zastupitelských úřadů umožňuje prodloužit dobu trvání zajištění cizince až na 365 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. V dané chvíli ŘSCP očekává vyjádření Velvyslanectví Kyrgyzské republiky, tj. že byl žalobce z jejich strany ověřen a je možné mu vydat náhradní cestovní doklad.

26. V návaznosti na sdělení ŘSCP ze dne 21. 9. 2018 vydal žalovaný dne 25. 9. 2018 žalobou napadené rozhodnutí o prodloužení zajištění dle ustanovení § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců.
27. Konečně ve vyjádření k žalobě žalovaný popsal i kroky, které se uskutečnily po vydání napadeného rozhodnutí. Rovněž pravdivost těchto tvrzení ověřil krajský soud ze správního spisu.
28. Dne 31. 10. 2018 obdržel žalovaný z ŘSCP Sdělení ke zjištění totožnosti, kde je uvedeno, že dne 8. 10. 2018 bylo na ŘSCP telefonicky oznámeno z Velvyslanectví České republiky ve Vídni, že z jejich strany byl učiněn dotaz na stav ověření totožnosti žalobce na Velvyslanectví Kyrgyzské republiky ve Vídni. Velvyslanectví Kyrgyzské republiky ve Vídni sdělilo, že ověřování totožnosti žalobce probíhá a bude ještě probíhat minimálně další dva měsíce. Dne 17. 10. 2018 ŘSCP požádalo Velvyslanectví České republiky ve Vídni o předání kopie ID strany cestovního dokladu č. A1786530 (platnost od 20. 5. 2003 do 20. 5. 2008) vydaného na jméno žalobce na Velvyslanectví Kyrgyzské republiky ve Vídni, a to jako doplnění žádosti o ověření totožnosti žalobce. Do té doby ŘSCP neobdrželo žádné sdělení týkající se stavu ověření totožnosti cizince.
29. Dne 15. 11. 2018 obdržel žalovaný z ŘSCP Sdělení ke zjištění totožnosti, kde je uvedeno, že ŘSCP do současné doby neobdrželo žádné sdělení týkající se stavu ověření totožnosti žalobce.

V. Právní závěry krajského soudu

30. Ustanovení § 124 zákona o pobytu cizinců upravuje institut zajištění cizince za účelem správního vyhoštění, upravuje oprávnění policie zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, a to v případech, kdy je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání – dále pod písm. c) v případě, že cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění, písm. d) kdy cizinec závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního

opatření za účelem vycestování a písm. e) – cizinec je evidován v informačním systému smluvních států.

31. V odst. 3 je upraven postup policie, která s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění stanoví v rozhodnutí o zajištění dobu jeho trvání. Dle jeho věty třetí a čtvrté: *„Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení.“*
32. Dle § 125 odst. 1 doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. Dle odst. 2 písm. c) policie je oprávněna prodloužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 větě první za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí. Dle odst. 3 doba trvání zajištění podle odstavce 2 písm. a) a b) nesmí překročit v souhrnu 545 dnů, podle odstavce 2 písm. c) 365 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. O prodloužení doby trvání zajištění vydá policie rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení.
33. Pro posouzení důvodnosti žaloby v dané věci považuje krajský soud za relevantní právě činnost žalovaného po vydání rozhodnutí o zajištění žalobce. Žaloba totiž obsahovala v podstatě jednu žalobní námitku. Žalobce vytýká žalovanému, že po vydání rozhodnutí o zajištění nečinil kroky potřebné k jeho správnímu vyhoštění a že svoji malou aktivitu v tomto směru ani řádně neodůvodnil.
34. V rozhodnutí o zajištění žalobce ze dne 7. 7. 2018, č. j. KRPH-64766-22/ČJ-2018-050022, správní orgán stanovil dobu zajištění žalobce na 90 dnů od okamžiku omezení jeho osobní svobody. Již tehdy odůvodnil tento svůj postup mimo jiné tím, že vzhledem k absenci cestovního dokladu žalobce proběhne k ověření jeho totožnosti konzulární pohovor za účelem zjištění a potvrzení totožnosti s předpokladem vydání náhradního cestovního dokladu.
35. Pokud jde o odůvodnění napadeného rozhodnutí, rozhodně nelze přisvědčit žalobci v tom, že by bylo nepřezkoumatelné, když žalobce měl zřejmě na mysli nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů.
36. Žalovaný podrobně a v souladu se skutečností popsal všechny úkony, které učinil od doby vydání rozhodnutí o zajištění žalobce do doby vydání napadeného rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění (viz shora). V návaznosti na to pak srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, proč musel k prodloužení doby trvání přistoupit (viz zejména třetí odstavec na str. 5 a str. 9 napadeného rozhodnutí). O nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, resp. o nepřezkoumatelnosti postupu žalovaného a důvodů, které jej vedly k prodloužení doby trvání zajištění, tedy nemůže být řeč.
37. Ze shora uvedených skutkových zjištění pak nelze žalobci přisvědčit ani v tom, že by žalovaný nečinil potřebné kroky pro realizaci jeho vyhoštění. Je zřejmé, že žalovaný ihned po vydání rozhodnutí o zajištění žalobce činil úkony za účelem zajištění řádně vyplněného tiskopisu nezbytného k ověření totožnosti žalobce u zastupitelského úřadu Kyrgyzstánu ve Vídni. A to ať už ve vztahu k Zařízení pro zajištění cizinců Vyšší Lhoty,

tak ve vztahu k ŘSCP. To dne 10. 8. 2018 zaslalo žádost o ověření totožnosti žalobce s potřebnými podklady na zastupitelský úřad Kyrgyzstánu ve Vídni. Samozřejmě si lze představit, že by tento proces mohl proběhnout i rychleji, to je jistě možné vždy. Ve shora popsané činnosti však krajský soud nespatřuje porušení povinnosti žalovaného vyvíjet „řádné úsilí za účelem získání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění“ ve smyslu § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců ani porušení povinnosti činit kroky směřující k vyhoštění „s náležitou pečlivostí“, jak požaduje žalobcem citovaná judikatura Nejvyššího správního soudu.

38. Je přitom zřejmé, že postup žalovaného ve vztahu k Velvyslanectví Kyrgyzské republiky ve Vídni je důvodný, neboť pouze tento orgán je oprávněn ověřit totožnost žalobce a vydat náhradní cestovní doklad.
39. Z dalšího postupu žalovaného je pak zřejmé, že žalovaný pravidelně prověřoval, zda trvají důvody zajištění žalobce a opakovaně se dotazoval na ŘSCP, jak se situace ohledně shora uvedené žádosti podané u Velvyslanectví Kyrgyzské republiky vyvíjí. Pro prodloužení doby trvání zajištění se pak rozhodl na základě podrobnější informace ŘSCP ze dne 21. 9. 2016, z níž vyplynulo, že proces ověřování totožnosti občanů Kyrgyzstánu je velmi zdoluhavý a Velvyslanectví Kyrgyzské republiky nečiní žádné kroky k urychlení tohoto procesu, a to ani v žalobcově případě.
40. Tyto skutečnosti ostatně vyplývají i z dalších zjištění, které policejní orgány učinily po vydání napadeného rozhodnutí a které popsaly ve vyjádření k žalobě. Krajský soud však připomíná, že dle § 75 odst. 1 s. ř. s. soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
41. Krajský soud tedy uzavírá, že dle jeho názoru činil žalovaný v době od vydání rozhodnutí o zajištění žalobce do doby vydání napadeného rozhodnutí, kterým byla prodloužena doba trvání zajištění, nezbytné a potřebné kroky směřující k realizaci správního vyhoštění žalobce. Odůvodnil rovněž přesvědčivým způsobem, že prodloužení doby trvání zajištění je nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění ve smyslu § 124 odst. 3 věty druhé a § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců.
42. Pro úplnost krajský soud dodává, že žalovaný v napadeném rozhodnutí hodnotil i možné překážky realizace správního vyhoštění (vycestování) žalobce do země původu ve smyslu § 179 odst. 2 uvedeného zákona, zabýval se i jeho rodinnou a sociální situací. Současně se vyjádřil i k možnosti využití zvláštních opatření ve smyslu § 123b) výše uvedeného zákona. Tyto závěry správního orgánu však žalobce nikterak nerozporoval, stejně jako dobu, o níž bylo zajištění prodlouženo. Krajský soud se k nim tedy nejenom nemusel, ale ani, s ohledem na shora již zmíněnou dispoziční zásadu zakotvenou v § 75 odst. 2 s. ř. s., nemohl vyjadřovat.
43. Krajský soud tak shledal žalobu nedůvodnou a nezbylo mu, než ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.

V. Náklady řízení

44. Výrok o nákladech řízení II. se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

45. Ve výroku III. jmenovaný advokát byl ustanoven žalobci usnesením ze dne 24. 10. 2018, č. j. 30 A 128/2018-22. Odměnu za zastupování vyúčtoval advokát v podání ze dne 6. 11. 2018 (doplnění žaloby), v němž uvedl jednotlivé úkony právní služby, které žalobci poskytl.
46. Odměna byla vyúčtována s odkazem na § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b), d), a § 13 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. A to za 2 úkony právní služby (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení ve věci, sepis podání ve věci samé ze dne 6. 11. 2018)) po 3. 100,- Kč, a za 2 paušální částky náhrady výdajů po 300,- Kč, tj. celkem 6. 800,- Kč.
47. Krajský soud přiznal advokátovi jím vyúčtovanou odměnu, neboť účtované náklady právního zastoupení shledal v konfrontaci s obsahem soudního spisu oprávněnými.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 22. listopadu 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce